

[Birgitte Husmark]

For os i SF er det helt forståeligt, at fredsinteresserede mennesker vælger denne udvej for at fremme deres synspunkter. Det gør de, fordi der herigennem er mulighed for at engagere brede dele af befolkningen langt hen over den traditionelle politiske midte. I SF mener vi stadig, at kommuneplanloven giver ret til at indføje sådan en erklæring i kommuneplanen, sådan som det bl.a. allerede er sket i Nykøbing Falster og i Svinninge og her på det seneste også i Ballerup og i Farum. Kommuneplanlovens § 1 forpligter nemlig kommunalbestyrelsen til at planlægge på en måde, der bidrager til en udvikling i kommunen, der er gunstig for befolkningens trivsel, og kommuneplanloven siger i § 3, stk. 1, at kommuneplanen kan indeholde retningslinjer for andre forhold af betydning for arealanvendelsen og bebyggelsen i kommunen. Men indtil nu har indenrigsministeren modsat sig, at man skulle kunne erklære sin kommune for et atomvåbenfrit område. Derfor har vi ment i SF, at folketinget er nødt til at vedtage, at kommunerne skal have denne mulighed for at erklære sig atomvåbenfri.

Ligesom for halvandet år siden er der tilslutning til vores forslag fra de radikale og fra VS, mens vi har ventet spændt på svaret fra socialdemokraterne. Hr. Lerke siger, at socialdemokraterne ikke har ændret deres holdning til dette spørgsmål, nemlig at det er et landspolitisk spørgsmål, og henviser i øvrigt til kongresresolutionen fra deres nys overståede kongres. Til det vil jeg sige, at for mig at se er der lidt uoverensstemmelse imellem kongresresolutionen, sådan som den er trykt op, og socialdemokratiets arbejdsprogram, hvor man på en helt anden måde adskiller spørgsmålet om Danmarks atomfrihed og Norden som atomvåbenfri zone, end man gør i kongresresolutionen. Det er en uoverensstemmelse, som vi venter spændt på at få opklaret den 1. november.

Jeg vil gerne sige til indenrigsministeren, der tvivler på, at interessen er blevet større, at det har jeg selvfølgelig undersøgt grundigt, inden jeg genfremsatte dette forslag. Jeg kan forsikre indenrigsministeren om, at interessen er blevet større.

Fra de svar, der er kommet på de spørgsmål, som er blevet stillet gennem udvalget, efter at vi havde forslaget til første behandling for halvandet år siden, vil jeg godt citere

nogle bemærkninger. Der er kommet et svar fra indenrigsministeren på spørgsmålet om, hvilke konsekvenser en hjemmel i kommuneplanloven, som giver mulighed for, at en kommunalbestyrelse kan erklære kommunen for atomvåbenfrit område, vil få for den kommunale styrelseslov. Dertil svarer indenrigsministeren, at spørgsmålet om atomvåbenfrie zoner er, som indenrigsministeren nævnte det under førstebehandlingen sidste gang, et udenrigs- og sikkerhedspolitisk spørgsmål, som kommuner efter indenrigsministerens mening ikke kan beskæftige sig med, men afgørelsen af, hvad en kommune lovligt kan beskæftige sig med, træffes ud fra almindelige kommunalretlige overvejelser. Deraf følger det bl.a., at der ved lov kan tillægges kommunalbestyrelserne beføjelser, som de ikke har i kraft af de almindelige uskrevne kommunalretlige principper. Det vil selvfølgelig sige, at det kan ændres, og det er derfor, vi genfremsætter dette beslutningsforslag.

Der er blevet stillet et spørgsmål til justitsministeren, der lyder: »Hvilken retlig virkning har beslutningsforslaget i relation til folketingets suverænitet på dette område?« Justitsministeren svarer: »Hvis der gennemføres en lov, hvorefter den enkelte kommunalbestyrelse kan bestemme, at kommunens område skal være atomvåbenfrit, vil lovgivningsmagten ved en ny lov kunne fratage kommunalbestyrelsen denne kompetence. Der sker således ikke noget indgreb i lovgivningsmagtens kompetence.« Det er da klar tale. Det vil sige, at hensynet til lovgivningsmagtens kompetence ikke forhindrer, at kommunalbestyrelserne kan træffe den beslutning på god demokratisk vis, at de ikke ønsker at have atomvåben, at de ønsker at erklære sig for atomvåbenfrit område.

Fru Addi Andersen spørger, om der skal være frihed – jeg havde nær sagt for Loke såvel som for Thor. Selvfølgelig ville det være ganske udmærket, hvis man kunne få lov til at erklære sin have for et atomvåbenfrit område, det ville vi være glade for, men her har vi indtil nu også nogle retslige kendelser – det har været prøvet ved højesteret – der siger, at man ikke kan få tinglyst sådanne deklarationer på sin have. Det kan altså i øjeblikket ikke lade sig gøre.

Når SF i dag har genoptaget debatten, så er det altså, fordi vi ser dette ønske om at